

ನಿರಸ್ಯ ನಿಲ್ಲಿಸಿದವರು ಯಾರು?

(1 ಅರನು 17:1-15)

ಎಂದಾದರು ಸಿಮ್ಮೆ ಮನೆಯಲ್ಲ ನಿರು ನಿಂತದ್ದು ಇದೆಯಾ? ನೀಲನ ಹೈಕಾನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಮುಲತಿರಿಬಹುದು. ಅಥವಾ ಲ್ಯಾನಸ್ಟ್ ಲಹೆಲ ಮಾಡಲು ಲಹೆಲಯವನು ಅದನ್ನು ಬಂದುಮಾಡಿರಿಬಹುದು. ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿರಿಬಹುದು. ಬಹುಶಃ ಸಿಮ್ಮೆ ಹೆಂಡತಿ (ಅಥವಾ ಗಂಡ) ಜಲನ್ನು ತುಂಬಲು ಮರೆತಿರಬಹುದು!

ಅಂಥದ್ದು ಸಿಮಗೆ ಯಾವತ್ತು ಸಂಭವಿಸುವುದು ಇರಿಬಹುದು, ಇದು ಸಂಭವಿಸುವದು ಅತಿ ಅಕಾಶಕ ಸಮಯದಲ್ಲ ನಂಭವಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುಪುರಿರಳ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ: ನೀವು ಶೇರ್ವಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ಅದು ಅಧಿಕ ಮುಗಿದಿರುವಾಗ, ನೀವು ಸಿಮ್ಮೆ ಕೂಡಲನ್ನು ತೊಕೆಯಿತ್ತಿದ್ದೀರು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವೂ ನಾಬಾಳಿನ ನೀಲನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗ, ಅಥವಾ ನೀವು ನ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರು ತಲೆಯಂದ ಕಾಣನಬೇಗೂ ನಾಬಾಳಿನಿಂದ ತುಂಜಿದೆ!

ಅಂಥದ್ದು ಸಿಮಗೆ ಎಂದಾದರೂ ಸಂಭವಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಸಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ತಕ್ಷಣವೇ ಎರಡು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಹಷಟ್ಟತ್ತವೇ: (1) “ನಿರಸ್ಯ ಯಾರು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು?” ಮತ್ತು (2) “ಯಾಕೆ?”

1 ಅರನು 17:1-15ರ ವಿಜಾರಣೆಲ್ಲ, ನಾವು “ಯಾಕೆ?” ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಉಳಿತಿನುವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ನಾವು ಕಿಲಿವಾದ ಸಮಯದಲ್ಲ, ನಾಬಿರುವಾಗ ಹೊಂದುವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. “ಕರ್ತನೇ ಇದು ಯಾಕೆ ಸಂಭವಿಸಿತು?” “ಕರ್ತನೇ ನನ್ನ ಹಾಲಕರಾಗಲ ನನ್ನ ಮುಕ್ತಿಗಾಗ ನಾಯಬೇಕಿತ್ತು?” ಯಾಕೆ, ಯಾಕೆ, ಯಾಕೆ?

“ಯಾಕೆ?” ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಂದಿಗೆ ಹೊಲಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ನಾವು ಯೀಶಾಯ 55:8, 9ನ್ನು ನಾವು ಸಿಮ್ಮೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು:

“ನನ್ನ ಅಲೋಚನೆಗಳು ಸಿಮ್ಮೆ ಅಲೋಚನೆಗಳಲ್ಲ, ಸಿಮ್ಮೆ ಮಾರ್ಗಗಳು ನನ್ನ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲ, ಭಾಬಿಯ ಮೇಲೆ ಅಕಾಶವು ಎಷ್ಟು ಉನ್ನತವೋ ಸಿಮ್ಮೆ ಮಾರ್ಗಗಳಿಗಿಂತ ನನ್ನ ಮಾರ್ಗಗಳೂ ಸಿಮ್ಮೆ ಅಲೋಚನೆಗಳಿಗಿಂತ ನನ್ನ ಅಲೋಚನೆಗಳೂ ಅಷ್ಟು ಉನ್ನತವಾಗಿವೆ.”

ದೇವರ ಮಾರ್ಗಗಳು ಸಿಮ್ಮೆ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲ, ನಮಗೆ ಕಾಲಯವುದಕೆಳ್ಳಿಸ್ತರೆ ಇದೊಂದು ಮಹತ್ವದ ನರ್ತವಾಗಿದೆ.

ನಾವು ಇದನ್ನು ದೂರದಲ್ಲ ವಿಳ್ಳಿಸುವಾಗ ಹಾಗೂ ಇದನ್ನು ನಮಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇತರಲಿಗೆ ಎಲ್ಲಾಯವರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೇವೆಯೋ ಅಲ್ಲಯವರಿಗೆ ಸರ್ವದ ಹೊಗನಾದ ರುಹಿಕೆಯನ್ನು ನಾವು ಹೊಂದುತ್ತೇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ, ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾವು ಬೋಧನೆಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವುದಾದರೆ ಕೆಲವರು “ಅದು ನನಗೆ ಯಾವುದೇ ಅಧಿಕಾರನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ನಾವು ತಕ್ಷಣವೇ ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಬಹುದು “ನೆನಪಿಡು, ದೇವರ ಮಾರ್ಗಗಳು ಸಿಮ್ಮೆ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲ.” ಒಬ್ಬ ಅವನಂಜಗನ್ತುನಾದ ಸ್ನೇಹಿತನು ನಮಗೆ ಜೀವನದ ಅನಿಲಿಯ ಬಗೆಗೆ ವಿವರಿಸಲು ಕೇಳಿದಾಗ, ನಾವು “ದೇವರ ಮಾರ್ಗಗಳು ಸಿಮ್ಮೆ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲ” ಎಂದು ಹಾಲಕೆಯ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು.

ಹೀಗಿದ್ದಾಗ, ನಮ್ಮೆ ಜೀವಿತಗಳು ನಾವು ಯೋಜಿಸಿದ್ದರ ಬಿರುದ್ದ ತಿರಿಗಿಕೊಂಡಾಗ,

ನಮ್ಮ ನಂಜಕೆಯ ಹಲವು ಹೋಗುವವು ಹಿಗ್ನಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗೆ ನಾವು ನಮಗಾದಷ್ಟು ಯೋಗ್ಯವಾದುದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾವು ಮಾಡುವ ತ್ವರಿತೊಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಕಂಡಾಗ ನಾವು ತೀವ್ರನಿಸುವವರನ್ನು ಕೆಂಡಿದು ಕೆಂಡಾಗ, ನಾವು ಅತ್ಯ ಜಡಪಡೇವೆ. “ಯಾಕೆ?” ನಾಮಾನ್ಯಪಾರಿ ಅಲ್ಲ ಕೆಲವರು “ಇದಲಂದ ಹೋರಬರದೇ ಯಾವುದೇ ಯಾವುದೇ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ, ದೇವರ ಮಾರ್ಗಗಳ ನಮ್ಮ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲ, ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆಗ್ನುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ನಂಬು” ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಂಡಾಗ ಅಲ್ಲ ನಮಾಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಇದಿನಿಂದ ನತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಶತ್ರುವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲಾ ನಮನ್ಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಹೆಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ, ಅದರೆ 1 ಅರಸು 17:1-15 ಎಲ್ಲಿಗೂ ಕಾಣುವ ಇರುವ ಒಂದು ಹಾರುವಾಗಿದೆ. ಯಾರು ನಿರನ್ನ ನಿಳ್ಳಿಸಿದರು - ಮತ್ತು ಯಾಕೆ?

ದೇವರು ಇನ್ನಾಯೇಂಳಣ ನಿರನ್ನ

ಯಾಕೆ ನಿಳ್ಳಿಸಿದನು? (17:1)

ನಮ್ಮ ದೇವಾಧ್ಯಯನದ ಚೌಡಲ ಭಾಗದಲ್ಲಿ (1 ಅರಸು 17:1), “ದೇವರು ಇನ್ನಾಯೇಂಳಣ ನಿಳ್ಳಿಸಿದನು ಯಾಕೆ ನಿಳ್ಳಿಸಿದನು?” ಎಂಬ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೆಂಡಾಗಿ.

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲು, ಇನ್ನಾಯೇಂಳಣ ಏನು ನಂಭಬಿಸಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗಿ ನಮಗೆ ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ಧರ್ಮಾರ್ಥದೇಶಕಾಂಡ 7:1-6ರಲ್ಲಿ ಹೋಗೆಯ ದೇವ ಜನಲಿಗೆ ಎಜ್ಜಿಲಸಿದನು:

ನಿಂದ ನ್ಯಾಧಿನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ದೇವರಾದ ಯಾಹೋವನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೇಲಿಸಿ ನಂಬ್ಯಯಲ್ಲಿಯಾ ಬಲದಲ್ಲಿಯಾ ನಿಮಗೆ ಬಿಂದುವ ಹಿತ್ತಿರು, ಗಿರಾಂಷಿಯರೂ, ಅಮೋಲಯರು, ಕಾನಾನ್ಯರು, ಹೆರಜ್ಜಿಯರು, ಹಿಖ್ಯಿಯರು, ಯೆಬಾಸಿಯರೂ ಎಂಬ ಏಂತ ಜಾನಾಂಗ ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಎದುರಿಸಿದ ಹೋರಿಸಿದವನಾಗಿ... ಅವರನ್ನು ನಿಖಿಂಡ ಹರಾಜಯಹಡಿಸುವಾಗ ನಿಂದ ಅವರನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಾಗ ನಂತರಿನ ಬೀಕು. ಅವರ ನಂತರ ಒಂಬಡಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಅವರನ್ನು ಕಸಿಕಲಿನಬಾರದು, ಅವರೊಡನೆ ಜಳಗತನ ಮಾಡಬಾರದು, ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿನ್ನು ಕೊಡಲು ಬಾರದು. ಅವರಿಂದ ತರಲಿ ಬಾರದು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಯಾಹೋವನು ನೇವೆಯಿಂದ ತಣ್ಣಿನಿಂದ ಇತರ ದೇವರಿಗಳನ್ನು ತುಜಪುರುದಕ್ಕೆ ತರುಗಿಸಿನಾರು. ಆಗ ಯಾಹೋವನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೊಳಗೊಂಡು ಬೀಗನೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವನು ...

“ನಿಂದ ನಿಮ್ಮ ದೇವರಾದ ಯಾಹೋವನಿಗೆ ಬುಣಳಾದ ಜನರಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲವೇ ಅತನ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿಯ ಸಮನ್ವಯ ಜಾನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಸ್ಥಿತಿಯ ಜನವಾಗುವದಕ್ಕೆ ಆದುಕೊಂಡನು.” (ಇತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು.)

ಹೋಗೋ, ಇನ್ನಾಯೇಲು ದೇವರ ಅಜ್ಞಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡಲಲ್ಲ. ಅಹಾಬನು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲಾದ್ದನು ಮತ್ತು ಅತನ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ ರಾಷ್ಟ್ರಿಯ ಇನ್ನಾಯೇಲುಗೆ ಬಾಳಿನನ್ನು ಪರಿಜಯಿಸಿದವರು, ಯಾಹೋವನು ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ನಾಶಹಡಿಸಿದವರು ಮತ್ತು ಅತನ ಪ್ರವಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡವಳಿ ಆದ ಇಜೆಬೀಲಳಿ ಇದ್ದಳಿ. ಇನ್ನಾಯೇಲು ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಅನುಹಾತದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮೀಕ ನಾಶನವನ್ನು ಎದುರಿಸ್ತಿತ್ತು. ವಿನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು,

“ಕರ್ತನೇ ನಿನೇನು ಮಾಡಬಹುದು? ಆಕಾಶದಿಂದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಸುಲಿಸಿ

ಇನ್ನಾಯೀಲ್ಯರನ್ನು ಅಜ್ಞಿಹಾಕುವೀಯಾ?” ಎಂದು ನಾವು ಕೆಳಬಹುದು.

ದೇವರು ಹೀಗೆ ಅಲ್ತುರಿಸುತ್ತಾನೆ. “ಇನ್ನೂ ಆ ಸಮಯವು ಬಂದಿಲ್ಲ.”

“ಶಕ್ತಿಯವಾದ ಸೈನ್ಯವು ಈ ನೆಲವನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಹೊಗುವುದರ ಬಗೆಗೆ ಹೇಗೆನ್ನುತ್ತದೆ?”

“ಇನ್ನೂ ಆ ಸಮಯವು ಬಂದಿಲ್ಲ.”

“ನಂಬಿಗಣ್ರಾದ ಬೋಧಕರು, ತ್ವವಾದಿಗಳು ಮತ್ತು ಶ್ರಾಜಾಲಿಗಳ ಪರಾತ್ಮವುಷ್ಟ ತಂಡವು ಬಾಳನನ್ನು ಏದು ತಣಣಿಗೆ ಇಂದುದರ ಬಗೆಗೆ ಹೇಗೆನ್ನುತ್ತದೆ?”

“ಇನ್ನೂ ಸಮಯವು ಬಂದಿಲ್ಲ.”

“ಸುನಂತ್ರಾದ ರಾಜತಾಂತ್ರಿಕನೊಬ್ಬನು ಅರಣ್ಯ - ಮನ್ಯಣಿಯನ್ನು ಹಡೆದು, ಅತನನ್ನು ನಿನ್ನದೆಗೆ ತರುವುದರ ಬಗೆಗೆ ಹೇಗೆನ್ನುತ್ತದೆ?”

“ಇನ್ನೂ ಸಮಯವು ಬಂದಿಲ್ಲ.”

“ಇಲ್ಲ,” ಆಗ ದೇವರು ಹೇಳಿದನು, “ನನ್ನ ಮನುಷ್ಯನು ಎಂಬೀಯನು.”

“ಎಂಬೀಯ? ಆತನ ಬಗೆಗೆ ನಾನೆಂದು ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಆತನೆಡೆಗೆ ಒಂದು ನೋಟವನ್ನು ಹರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಕಾಡು ಲೀಡಿಯಲ್ಲ ಕಾಣುವ ವೃತ್ತಿಯ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳಿತ್ತಿಲ್ಲವಣ್ಣಿ? ತಿಂಗಳು ಗಟ್ಟಲೇ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ತಲೆಗೊದಲನ್ನು ತಕ್ತುಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಾಕ್ಷಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಬಲು ಸಮಯದಿಂದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಾಕ್ಷಿಲ್ಲ! ಆತನ ಧ್ವನಿಯ ಕಿಳಿಗೆ ಕರೆಕರೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದಾಗಿತ್ತು, ಅವನ್ನೇ ಯಾಕೆ? ಕರೆನೇ ಯಾಕೇ?”

ಆಗ ದೇವರು, “ನನ್ನ ಅಲೋಚನೆಗಳು ನಿನ್ನ ಅಲೋಚನೆಗಳಲ್ಲ, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮಾರ್ಗಗಳು ನಿನ್ನ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲ, ಈತನೇ ಇನ್ನಾಯೀಲಾನಿಲ್ಲನ ನನ್ನ ಮನುಷ್ಯನು.”

ಆ ದೃಷ್ಟಿಯ ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಈತಯವುದಕ್ಕಿರುವ ಹಲಜ್ಞೀದಕ್ಕೆ ದಾಲಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿದೆ. ದೇವರು ಇನ್ನಾಯೀಲ್ಯರ ಆತ್ಮೀಕ ಸಮನ್ಯಗಳಿಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಲೀಡಿಯಲ್ಲ, ತನ್ನ ಸಮಯದಲ್ಲ, ತನ್ನ ಯೋಜನೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಕಳೆದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಲ್ಲ ನಿಷ್ಠಿಸಿದ್ದೇರೋ ಅಲ್ಲಿಂದ ಷ್ರಾರಂಜನೆಂಬ: ಎಂಬೀಯನು ಅಹಾಬನ ಮುಂದೆ ಬಂದನು. ಎಂಬೀಯನು ಅಹಾಬನಿಗೆ “ನಾನು ನಿನ್ನ ನೇಮೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಇನ್ನಾಯೀಲ್ರೋ ದೇವರಾದ ಯೆಹೋವನಾಣಿ, ನಾನು ನೂಡಿಸಿದ ಹೊರತು ಇಂದಿಸಿದ ಕೆಲವು ಚರ್ಯಣಗಳವರಿಗೆ ಮತ್ತಿಯಾಗಲ ಮಂಜಾಗಲ ಜಳಿವದಿಲ್ಲ ಅಂದನು” (ಇ ಅರಣ್ಯ 17:1).

ನೀಲಲ್ಲಿದ ದಿನಗಳು ಅನೇಕ ಅನಾನುಕೂಲಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ನೀಲಲ್ಲಿದ ವಾರಗಳು ಶಿಲಕಿಲಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ. ನೀಲಲ್ಲಿದ ತಿಂಗಳಿಗಳು ಉಗ್ರವಾಗಿಯತ್ವವೆ. ಆದರೆ ನೀಲಲ್ಲಿದ ಚರ್ಯಣಗಳು ದುರಂತಮಯವಾಗಿಯತ್ವವೆ! ಆಗ ಮರಣವು ಸಹಜವಾದದ್ದೇ; ನೀರನ್ನು ಬಂಪು ಜಿವನವಿಲ್ಲ. ಆದರಲ್ಲಿ “ಚರ್ಯಣಗಳವರಿಗೆ” ಎಂದರೆ ಅದು ಇನ್ನೂ ವಿಷಲೀಟ ಹೊನ್ನ ಒಡಂಬಿತಕೆಯಲ್ಲ ಎರಡುನಾಲ ಮೂರುವರ್ಷ ಆರು ತಿಂಗಳು ಅನಾವೃತ್ಯಿ ಮುಂದುವರೆಯಿತು ಎಂದು ಟಿಪ್ಪಣಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ (ಲಾಕ 4:25; ಯಾಹೋಬ 5:17).

ದೇವರು ಯಾಕೆ ಅನಾವೃತ್ಯಿಯ ಅಜ್ಞೀಯನ್ನು ತಂದನು? ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಿಸಲು ಬೈಬಿಲನ ಮುಂದೆ ನಾವು ಹೊಗೋಣ. ಧರ್ಮಾಪದೇಶಕಾಂಡ 7ರಣ್ಣ ವಿಗ್ರಹಾರಧನೆಗೆ ಹೊಗಬಾರದೆನ್ನುವ ದೇವರ ಎಜ್ಞಿಲಕೆಯನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದೆವು. ಅದಕ್ಕೆ ನಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಜ್ಞಿಲಕೆಯನ್ನು ಅದೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅಧ್ಯಾಯ 11ರಣ್ಣ ಗಮನಿಸಿಲಿ:

ನೀವು ಎಜ್ಞರಿದಿರಬೇಕು; ನೀವು ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡ ಯೆಹೋವನು ಹೇಳಿದ

ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಜಟ್ಟು ಇತರ ದೀವಿಯಿಗಳನ್ನು ಅವಲಂಜಿಸಿ ಶ್ರಾಜನಿಕರೆ ಆತನು ನಿಷ್ಪತ್ತಿ ಮೇಲೆ ಸೀಫ್ರಗೈಸಿಂದ ಮತ್ತಿಬಾರದಂತೆ ಆಕಾಶವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಬಾಧಣಿಸಿ: ಆಗ ಭಾಬುಯಿಲ್ಲ ಮತ್ತಿಯಾಗದೆ ಯೆಹೋವನು ಸಿಮಿಗೆ ಕೊಡುವ ಆ ಉತ್ತಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಉಳಿಯದೆ ಬೀರು ನಾಶವಾಗಿ ಹೊಳಗೊಬಿಲಿ (ಪಜನಗಳು 16:17; ಒತ್ತಿ ಹೇಜದ್ದು ನನ್ನದು).

ಇದು ತಮ್ಮ ತ್ರಿಯೆಗಳ ಸಂದಿಗ್ಗತೆಯಿಲ್ಲ ತೊಂದರೆಹಡುತ್ತಿರುವ ಮನುಷ್ಯನ ಜಿಬಿತದ ನಿಜಾಂಶವಾಗಿದೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಈ ಲೀಕಿಯ ಉದ್ದಾರವನ್ನು ಕೇಳಿರಬಹುದು. “ಇದನ್ನು ನಿನ್ನೆ ನಿನ್ನ ಕೈಯಾರೆ ತಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಿ” ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲ - ಯಾವಾಗಲೂ ಅಲ್ಲ ಅದರೂ ಅನೇಕ ನಾಲ ನಮ್ಮ ಹೊಂದರೆಗಳಾಗಿ ಬೇರೊಬ್ಬರನ್ನು ಧೊಡಿಸಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ನಮ್ಮನ್ನೇ.

ಬೈಬಿಲಾನ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಜಲ್‌ನೋಜಿಗೆ ನಲಹೊಂದುವ ಮತ್ತೊಂದು ತುಂಡಿನತ್ತು ನಾವು ನಾಗೋಣ. ಯಾಕೋಬನು ಕೈಸ್ತಿಲಿಗೆ ಬರೆದ ತನ್ನ ಹತ್ತಿಕೆಯಿಲ್ಲ ನಾವು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳದ ಕಥೆಯ ವಿವರವನ್ನು ಕೊಡಿಸುತ್ತಾನೆ: “ಎಂಳಿಯನು ನಮ್ಮುಂದ್ರ ಸ್ವಭಾವಪ್ರಾಳ್ಯವನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಮತ್ತಿಯು ಬರಬಾರದೆಂದು ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಮೂರು ವರ್ಷ ಆರು ತಿಂಗಳವರೆಗೂ ಮತ್ತಿಯು ಜೀಳಿಲ್ಲ” (ಯಾಕೋಣ 5:17; ಒತ್ತಿ ಹೇಜದ್ದು ನನ್ನದು).

ಹ್ಯಾಥನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಅನಾವೃತ್ಯಿಯ ಬಂದಾಗ, ದೇವರು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿರುವ ಧರ್ಮೋಹಗದೆಶಕಾಂಡ 11:16, 17ರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಗದಲಿನುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಹ್ಯಾಥನೆ ಇದಾಗಿದೆ. ಶ್ಕ್ರಿಯುತವಾದ ಹ್ಯಾಥನೆಗೆ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ! ಈ ಮೂರುವರೆ ವರ್ಷದಲ್ಲ ಸಂಪೂರ್ಣ ರಾತ್ರಿದ ಅರ್ಥಿಕರೆಯು ಒಡೆದು ಹೊಳಿತು!

ನಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನಾಜಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗೋಣ. ಇನ್ನಾಯೆಂಬನಲ್ಲ ದೇವರಿಗೆ ನಿಲರನ್ನು ಏಕೆ ನಿಷ್ಳಾಸಿದನು ಎಂದು ನಾವು ಆತನಿಗೆ ಕೇಳುವಾಗ ಆತನು ಹಿಂಗೆ ಉತ್ತರಿಸಬಹುದು, (1) “ಯಾಕೆಂದರೆ ಜಿನರು ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಅಖಿಧೀಯರಾದರು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಿಗೆ ಅಹರಾದರು”; (2) “ಯಾಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ನಂಜಿಗಳನ್ನು ಸೇವಕನಾದ ಎಂಳಿಯನು ಮನಿಸಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು, ನಿಂತಿರಂತೆ ಮನುಷ್ಯನ ಅತ್ಯಾನ್ತಿಕ್ಕಿಯಿಂಳು ಹ್ಯಾಥನೆಯು ಹೆಚ್ಚಿ ಬಲವಾದ್ದು” ಅಥವಾ (3) “ನಾನೇ ದೇವರೆಂದು ತೊಳಿನಲ್ಲ, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಜಿನರು ತಮ್ಮ ಮಾಗ್ಡಿಲ್ಲ ತಪ್ಪಿದ್ದಾರೆಂದು ಹಿಂಗೆ ಅವರು ಪಶ್ಚಾತ್ಯಾಪದಬೇಕು ಮತ್ತು ನನ್ನದೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು!”

ನಿಂತು ಮತ್ತು ನಾನು ದೇವರ ಚಾರ್ಗೆಜನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಲತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಬೆರಗಿಸಿಂದ ತುಂಜಿದಪ್ರಾರ್ಥಿನ್ನು ಯೋಜಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಪರಾಮರ್ಷಿಸಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲಿ: ದೇವರು ಮೂರುವರೆ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ನಿಲರನ್ನು ನಿಷ್ಳಾಸಿಸಬಹುದು ಸರಳವಾದ ಯೋಜನೆಯ ಮೂಲಕ ಸಂಪೂರ್ಣ ರಾತ್ರಿದ ಲಕ್ಷಣನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತಹ ಹಲಿಣಾಮಕಾಲಯಾದ ಮಾರ್ಗದ ಬದಲು ಇನ್ನಾಪ್ರದನ್ನು ಮಾಡಲು ನಾಧ್ಯ?

ದೇವರು ಕೆಲಿತ್ತೆ ಹಳ್ಳಿದ ನಿರ್ವಹಣೆ ವಿಕೆ ನಿಷ್ಳಾಸಿದನು? (17:2-7)

ನಮ್ಮ ಕಥೆಯ ಏರಡನೆಯ ಭಾಗದೆಗೆ ಹೊರಳಿತ್ತು (17:2-7), ನಾವು ಹಿಂಗೆ ಕೇಳಬಹುದು, “ದೇವರೇ ಯಾಕೆ ಕೆಲಿತ್ತೆ ಹಳ್ಳಿದ ನಿಲರನ್ನು ನಿಷ್ಳಾಸಿದಿ?”

“ತರುವಾಯ ಯೆಹೋವನು ಎಂಬಿಯನಿಗೆ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವು ಉಂಟಾಯತು ...”

(ಪಜನ 2) ಎಂದು ಓದುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ನಾಲಿಗೆ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು ಬೇಕೆಂದು ಎಣ್ಣಾಯಿಸಿಗೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆತನು ಆಹಾಬನ ಮುಂದೆ ಸಿಂತನು ಮತ್ತು ದೇವರ ಸಂದರ್ಶ ಪನ್ನು ಜಡುಗಡೆಮಾಡಿದನು, ಮುಂದೆನೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಿಲ್ಲ. ಆಗ “ಯೆಹೋವನು ಎಣ್ಣಾಯಿಸಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.” ಆತನು ಕೆಲೆತ್ತೊ ಹೆಚ್ಚುತ್ತೇ ಹೋಳಿದನು ನಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ನಮಯಿದವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದನು. ಆ ನಮಯಿದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲ ದೇವರು ಅವನೇಂದನೆ ಮಾತನಾಡಿದನು (ಪಜನ 3), ಮತ್ತು ಆತನು ಜಾರೆತ್ತಾಕ್ಕೆ ಹೋಳಿದನು. ಮುರುಪರೆ ಪರಿಣಾಮ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲ ನಾವು ತಿರುಗಿ ಈ ಲಿತಿ ನೋಡುತ್ತೇವೆ, “ಅನೇಕ ದಿವಸಗಳಾದ ನಂತರ ಎಣ್ಣಾಯಿಸಿಗೆ ಯೆಹೋವನ ವಾಕ್ಯವುಂಭಾಯಿತು” (1 ಅರನು 18:1).

ಆ ಮೂಲದ ಮೇಲೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವದನ್ನು ನಾನು ಇಷ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವುದಾರೆ, ನಿಂತು? ನಾನು ಯೋಜನೆಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಯಸುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಂಗತಿಗಳು ಕಾಯ್ದರಾಹಕ್ಕೆ ಬಾರವುದನ್ನು ನಾನು ಬಯಸುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಆರಂಭದಿಂದಲೂ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಬಯಸುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಹೇಗೆಂದೇ, ಅನೇಕ ನಾಲಿ ನಂಗತಿಗಳು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲನಾಲಿ ಒಂದೇ ನಮಯಿದಲ್ಲ ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಾಲಿ, ಒಂದು ನಮಯಿತ್ತೇ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚೆ ಅಷ್ಟೇ.

ಎಣ್ಣಾಯನು ದೇವರ ಮನುಷ್ಯನು, ದೇವರ ಎಣ್ಣಾಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಂಡನು ಯಾಕೆಂದರೆ ಆತನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಧ್ಯಮಾಡಿ ಕೊಂಡಂತವ ನಾಗಿರಿಲ್ಲ, ಆತನು ಒಂದು ನಾಲಿಗೆ ಒಂದೇ ಹೆಚ್ಚೆಯನ್ನು ಇಡಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದನು. (“ಕರ್ತನೇ, ನಿಂನು ಹಾಗೇ ಬಯಸಿದಲ್ಲ ನಾನು ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.”)

2ನೇಯ ವರ್ಜನಕ್ಕೆ ತಿರುಗುವಾಗ, ನಾವು ಏರಡನೆಯ ಹೆಚ್ಚೆಯನ್ನು ಓದುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಏರಡನೆಯ ಹೆಚ್ಚೆ ವಿನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ? ಎಣ್ಣಾಯನ ಸ್ವಿವೇಶದಲ್ಲ ಇರುವುದನ್ನು ಉಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ನಾವು ಕೇಗಾಗಲೇ ಅರನಸಿಗೆ ಫೋಣಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಕೇಗೆನು? ನಾಃಷಣ್ಣಾ ಟಿ.ವಿ.ಯಲ್ಲ ಒಂದು ಹತ್ತಿಕಾಗೋಣಣಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇ? ಗೊಂಡಿಗೆ ಕರಪತ್ರಿಗಳನ್ನು ಹಜ್ಜಬೇಕೇ? ಎಲ್ಲ ಮನ್ನಡೆಯ ದಿನಹತ್ತಿಕೆ ಮತ್ತು ಮಾನಹತ್ತಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಜಾಹಿರಾತಾನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇ? ಅಧವಾ ಜ.ಸಿ. ನಮಾನ ವಾದುದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೋಳಿ: ಓಟಿಗಳ ಮತ್ತು ಹಜ್ಜಾಗಳ ಮೂಲಕ ದೇವರ ಸಂದರ್ಭದನ್ನು ನಾರಬೇಕೋಳಿ? (ಯೋಜನು ನಿನಪೆಯಲ್ಲ ನಂತರದಲ್ಲ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ಆತನು ತನ್ನ ಉತ್ತಮವಾದ ಬಿನಾಶ ಮತ್ತು ಕತ್ತಲೆಯ ಸಂದರ್ಭದನ್ನು ಜೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿರಬಹುದು: ಓಟಿಗಳ ಮೇಲಕ್ಕೂ ತೆಳಕ್ಕೂ ಹೋಗಿ “ಹಣ್ಣಾತ್ಮಾಪ ಪದಿ” ಎಂದು ಕೂಗಿರಬಹುದು.) ಇದು ಯೋಗ್ಯವಾದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ತಿರುಗಿ, ದೇವರು ಹಿಂಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, “ನನ್ನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ನಿನ್ನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ.”

ಏರಡನೇಯ ಹೆಚ್ಚೆ ಯಾವುದು? 3 ಮತ್ತು 4 ವರ್ಜನಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ:

“ನಿಂನು ಈ ಸ್ಥಾಪನನ್ನು ಇಟ್ಟ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಗಿ ಯೋಜನ ಹೊಳಿಯ ಅಜೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲೆತ್ತೊ ಹೆಚ್ಚುದಲ್ಲ ಅಡಗಿಕೊಂಡ ಆ ಹೆಚ್ಚಿದ ನಿಲ್ದಿನಿಗೆ ಹಾನಿವಾಗಿ ರುವದು; ನಿನ್ನ ಆಹಾರ ತಂದುಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕಾಗೆಗಳಿಗೆ ಅಜ್ಞಾಹಿಸಿದ್ದೇನೇ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.”

ನಾನೇ ಎಣ್ಣಾಯನಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಹಿಂಗೆ ತ್ರಿತ್ಯಕ್ಯಯನಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಉಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆ. “ನಂಗತಿಗಳು ನಹಜವಾಗಿರುವವರೆಗೆ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದ ನಮಯ

ಸಿಂಹ ಹೊಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬಯಸುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಸಿನ್ನಿನ್ನು ನಾನು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮುಜ್ಜಿಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ನಾನು ಹೀಗೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತೇನೆ. “ಈಕ್ಕೆ, ಎಲ್ಲ? ಮನೆಯಲ್ಲ? ಗುಡಾರದಲ್ಲಿಯೋ? ಎಲ್ಲ?”

“ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿರುವುದೇನೆಂದರೆ ಅದೊಂದು ಹೊಳ್ಳು.”

“ಹೊಳ್ಳುವೇ? ... ನಾನು ನಿರ್ವಹಿಸಬಲ್ಲೇ. ನಾನು ವೇಳದಾಗಿಂತಲೂ ತಿಳಿವಾಗಿರುವೆ.”

“ಸಿಂಹ ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ನಿರ್ಲಂಬಿ ಹೊಳ್ಳಿದ ಹಡೆದುಹೊಳ್ಳಬಹುದು.”

“ಅದಾಗಬಹುದು. ಉಟದ ಬಗೆಗೆ ಹೇಗೆ? ನಾನು ಉಲನಿಂದ ಹೊರಗಿರ ಬೇಕೇ?”

“ಇಲ್ಲ, ನಿನಗೆ ಆಹಾರ ಬದಗಿನುವವರು ಇದ್ದಾರೆ.”

“ಆಹಾರ ಬದಗಿನುವವರೇ? ಸಮಾಯದ ಹಯತೆ - ಹಿಣ್ಣನ್ನ ಎಂಬುವರೇ?”²

“ಇಲ್ಲ, ಕಾಗೆಗಳು, ಕಾಗೆಗಳು ಮುಂಜಾನೆ ಮತ್ತು ನಾಯಂಕಾಲ ನಿನಗೆ ರೊಣ್ಣ ಮತ್ತು ಮಾಂಸವನ್ನು ಬದಗಿನುವವು.”

“ಕಾಗೆಗಳೇ? ಹೊಲನು ಕಾಗೆಗಳು? ಮೊಳೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ತ್ರುಕಾರ ಅವು ಅಳ್ಳದ ಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲವೇ? ಅಪ್ರಗಳ ತಮ್ಮ ಹೊಲನಾದ ಜುಂಜಿನಿಂದ ಮತ್ತು ಹೊಲನಾದ ಹಾಡಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಆಹಾರವನ್ನು ತರುವವೇ?”

“ಹೌದ್ದಾ!” ಎಂದು ದೇವರು ಹೇಳಿದನು.

ಸಿಂಹ ಮತ್ತು ನಾನು ನಮ್ಮ ಇನ್ನಾಯೇನ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕಾಜಿ ತೆಗೆದುಹೊಳ್ಳುವ ಲೀತಿ ಇದೆಯಾ? ಬಹುಶ: ಇಲ್ಲ - ಆದರೆ ದೇವರ ಮಾರ್ಗಗಳ ನಮ್ಮ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲ.

ಹ್ಯಾತಿಯೊಬ್ಬರಂತೆ, ಇನ್ನಾಯೇಣಿನಿಂತೆ ದೇವರ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಆಹಾರದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಡೆ, ಆದರೆ ವಾನವನು ಯೋಜಿಸುವ ಲೀತಿಯಲ್ಲ ಆತನೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ದೇವರ ನಂಜಗನ್ತು ಮಗ ನಾಗಿದ್ದಧ್ಯಾದರೆ ದೇವರು ಮುಂಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದಲೇ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಆಹಾರವನ್ನು ಬದಗಿನುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಆದರೆ ಆ ಶಿಖಿವಾದದಗಳ ಕ್ಷಲ್ಲತವಾದ ಹೊಳೆಯ ಮತ್ತು ಹೊಲನಾದ ಪಕ್ಷಿಯಂತೆ ರಾಜ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದವು.

ಈಗ ವಜನ 5ರ ಹೊದಲ ಭಾಗವನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲಿ: “ಅವನು ಯೋಜಿವನ ಅಪ್ರತಿಯಂತೆ ಯೋಧನಿನ ಪೂರ್ವಕ್ಕಿರುವ ಕೆಲ್ಲತ್ತೆ ಹಳ್ಳಿದಲ್ಲ ವಾಸಿಸಿದನು.” ಇದು ಸುಂದರವಾದುದಲ್ಲವೇ? ದೇವರು ಹೇಳಿದೊಡನೆ, ಎಲ್ಲಾಯನು ಆತನೇನು ಹೇಳಿದನೇಲ ಅದನ್ನೇ ಮಾಡಿದನು. ಈ ಹಾರಿದಿಂದ ಜಗತ್ತು ಈ ದಿನ ಎಂಥದನ್ನು ಕಾಪಿಯಾದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ! ದೇವರು ಮಾತಾಡಿದಾಗ ಆದೆ ಆತನಿಗೆ ನಂಬುತ್ತಾರೆ ವಾದ ನೂಜನೆಯಾಗಿತ್ತು, ಇದು ನನಗೆ ತಿಳಿದ್ದಾಗಿರಲ, ಅಥವಾ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಾಗಿರಲ, ಅದು ಮುಖ್ಯ ನಂಗತಿಯಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾದ ನಂಗತಿ ಎಂದರೆ ದೇವರು ಹೇಳಿದನು ಎಂಬುದು. ನನಗೆ ಇಷ್ಟೇ ಒಳ್ಳಿಯಿದು ನಾತು: ನಾನು ಇದನ್ನು ಮಾಡುವೆ!

ಹೀಗೆ ಆತನು ಯೋಧನಿನ ಪೂರ್ವಕ್ಕಿರುವ ಕೆಲ್ಲತ್ತೆ ಹಳ್ಳಿದಲ್ಲ ವಾಸಿಸಿದನು.

ಕಾಗೆಗಳ ಅವಸ್ಥೆ ಹೂಡಿ: ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ನಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ರೊಣ್ಣ, ಮಾಂಸ ಇವುಗಳನ್ನು ತಂದುಹೊಡ್ಡಿರುವು. ಅವನು ಇವುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿರುವು: ಹಳ್ಳದ ನೀರು ಅವಸ್ಥಿಗೆ ಹಾನವಾಗಿತ್ತು (ವಜನಗಳ 5, 6).

ಕೆಲ್ಲತ್ತೆ ಹಳ್ಳವು “ಯೋಧನಿನ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿದೆ”³ ಎಂಬುದನ್ನು ಜಿಷ್ಟರೆ ಕೆಲ್ಲತ್ತೆ ಹಳ್ಳದೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯಾದು, ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅದು ಎಲ್ಲಾಯನು ಬೆಂದ ಬಂದಂಥ

ನ್ಯಾಜೆಚಾಗಿರರಬಹುದು.

ಈ ಹಲಿಜ್ಞೆಂದ್ವು ಎಲ್ಲಾಯನು ಕೆಲೀತ್ ಹಳ್ಳಿದಲ್ಲಿ ವಾಸಿನಲು ಹೋದನು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಅತನು ಅಲ್ಲದ್ದನು. ಅದು ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳ ವರೆಗೆ ಅತನ ಮನೆಯಾಗಿತ್ತು.

“ಕೆಲಿತ್” ಎಂಬ ಹದದ ಅಥವು “ಕಡಿದು ಹಾಕು” ಅಥವಾ “ಬೀರೆಯಾಗು” ಎಂಬಧ್ವನಿಸ್ತು ಹೊಂದಿದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಕಥೆಗೆ ನಲಿಯಾಗಿ ಹೊಂದುವಂತದ್ವಾಗಿದೆ, ಎಲ್ಲಾಯನು ಅನೇಕ ದಿನಗಳವರೆಗೆ, ಜರುನಾದ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲ, ಜಣಯಿಂದ ಜಡವಾದ ಮತ್ತೆಯಲ್ಲ, ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಯಂತಹ ಜಣಯಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಾದಕವಾದ ಪಸಂತಕಾಲದಲ್ಲ ಅತನು ಎಲ್ಲಾಲಂಡಲೂ ಬೀರೆಯಾದನು. ಕಟಿವೆ ಬದಿಗಳು ಅತನ ಮನೆ ಗೋಡೆಗಳಾಗಿದ್ದವು, ಅಕಾಶವು ಅತನ ಮಾಡಿಗೆಯಾಗಿತ್ತು ಹುಲ್ಲು ಅತನ ಹಾಸಿಗೆಯಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅತನ ಕಂಬಜ ಅತನ ಹೊಡಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಎಲ್ಲಾಯನು ಅಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಇದ್ದನೋ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಲಜಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಯಿದು. ಅತನು ಅಲ್ಲ ಮೂರುವರೆ ಪಣಗಳವರೆಗೂ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. 1 ಅರನು 18:1ರಲ್ಲ ಅತನು ಜಾರೆಹ್ಯಾದಲ್ಲ ಎರಡು ಪಣಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಲ್ಲದ್ದನು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಕೆಲ ನೂಜನೆಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅತನು ಕೆಲೀತ್ನಲ್ಲ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪಣ ಅಲ್ಲದ್ದನು ಎನ್ನುವಬಹುದು.

ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಿಜಾರ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಸಿಳ್ಳಿ. ಇಳಿ ಒಬ್ಬ ಜಟಿಪಟಕೆಯಿಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯನು, ಒಂದು ಪಣದವರೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಜಟಿಪಟಕೆಯಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಒತ್ತಾಯಿನಲ್ಲಿಷ್ಟನು. ಅದು ಕಷ್ಟದಾಯಕವಾದುದು ಎಂಬುದು ನಿಮಗನಿಸದೇ? ಇದು ನಮಗೂ ಕಷ್ಟದಾಯಕವಾದದ್ದು. ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಕೆಲನದಿಂದ ಒಂದು ಪಣ ಅಥವಾ ಪಣಗಳವರೆಗೆ ದೂರವಿರ ಬಯಸುವೆಂದು ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ನಾವು ವಿನ್ನೂ ಮಾಡದೇ ಕೆಲ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ದೂರವಿರುವದಾದರೆ, ನಾವು ರೇಗುವವರೂ, ಮುಂಗೊಂಡ ಪ್ರಕ್ರಿಯರೂ, ಕೆಲನಕ್ಕೆ ಮರಳಲು ಸಿದ್ಧರಾಗುವವರೂ ಆಗಿರುತ್ತೇವೆ. ನಮಗೆ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲಾರಲು ನಮಗೆ ಹೇಳಲ್ಪಡ ಬಹುದು, ಆದರೆ ಕಾಯಲೀಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಕೆಲದಿನಗಳವರೆಗೆ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಇರಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದ್ದಾರೆ, ನಾವು ಬೀಗನೇ ಎದ್ದೀಳಲು ಬಯಸುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು “ಕಾಯು ಮಾಡುವ” ಜನರಾಗಿದ್ದೇವೆ: ನಾವು ಕಾಯಿಂಧಿನರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯಿಸುವುದನ್ನು ದೇಹಿಸುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲನಾಲಿ, ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಾಯಲೀಯ ಕಾರಣದಿಂದ, ನಿಶ್ಚಯಿ ಕಾರಣದಿಂದ, ಅಥವಾ ಕೆಲನವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತು ಇರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಒತ್ತಾಯಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಗಳು ಕೆಲಿಂದಾಯಕವಾದಪ್ರಕ್ರಿಯ, ಆದರೆ ದೇವರ ಮಾಗಣಗಳಲ್ಲ. ದೇವರ ವಿಹಾರಾಂಗಳ ನಮ್ಮ ವಿಹಾರಾಂಗಳಲ್ಲ, ದೇವರ ಚೇಷಾಪಟ್ಟಿಯ ನಮ್ಮ ಚೇಷಾಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲ.

ಆ ನಮಯಿಗಳಲ್ಲ ಕಟಿವೆಯ ಬಳಯಲ್ಲ ನಾವು ಕೆಲ ನಮಯ ಕಣಿಯವದು ಮತ್ತು ಬೀರೆಯಾಗುವದು, ಕಡಿದು ಹಾಕಲ್ಪಡುವದು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾಶಾಸ್ನಾಗಾಗುವದು ಅತನ ಜಿತ್ತಿವೇ ಅಗಿರಬಹುದು. ಇದು ಬದಲು ನರಳವಾದುದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಇದು ದೇವರ ಜಿತ್ತವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅಗ ಅದು ನಮ್ಮ ಒಕ್ಕೆಯತನಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಗಳ ಕೆಲಿಂಡಾಯಕವಾದಪ್ರಕ್ರಿಯ, ಆದರೆ ದೇವರ ಮಾಗಣಗಳಲ್ಲ. ದೇವರ ವಿಹಾರಾಂಗಳ ನಮ್ಮ ವಿಹಾರಾಂಗಳಲ್ಲ, ದೇವರ ಚೇಷಾಪಟ್ಟಿಯ ನಮ್ಮ ಚೇಷಾಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲ.

ಕೆಲೀತ್ ಹಳ್ಳಿದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಎಂದು ಅಶಿಸುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲಾಯನ ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲ, ವಾರಗಳಲ್ಲ, ಮತ್ತು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲ ಕೆಲೀತ್ ಹಳ್ಳಿದಲ್ಲ ಅತನು ಹಾಧಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಮತ್ತು ದೇವರ ಬಗೆಗೆ ಯೋಜಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆದನು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಉಹಲೆಯಾಗಿದೆ. ಬೃಬಲ್ ಅದರ ಬಗೆಗೆ

ಹೆಜ್ಜೆನ ವಿವರಗಳನ್ನೇನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅದು ಹೇಳುವಂತೆ ಎಲ್ಲಾಯನು ದೇವರ ನಸ್ಮಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸಿಂಪಕೋಂಡನು (ಪಜನ 1) ಮತ್ತು ದೇವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೂ ಮಾಡಿದನು (ಪಜನ 5).

ತಂಗ ನಾವು ಈ ಶಫೇಯ ವಿಚ್ಯಾಪಾದ ಭಾಗದ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾಯನು ದೇವರು ತನಗೆ ಏನು ಹೇಳಿದನೋ ಅದನ್ನೇ, ದೇವರು ಹೇಳಿದ ನ್ನಾಜದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ... ಮತ್ತು ಸಿರು ಸಿಂಪಕೋಂಡಿಂತು: “ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಿಲಂದ ಕೆಲವು ದಿವನಗಳ ನಂತರ ಹಳ್ಳಿಪು ಬಹುತ್ತೀವಾಯಿತು” (ಪಜನ 7).

ಆ ಜಿತ್ತೆ ನಿಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತಾ? ಹಳ್ಳಿಗಳ ರಾಯಿಲ್ಲಾ ಒಣಗಿರಲಾರವು. ಅವುಗಳ ಒಣಗಲು ದಿನಗಳು ಬಹುಶಃ ವಾರಗಳೇ ಹಿಡಿಯತ್ತೇದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಎಲ್ಲಾಯನು ಹಳ್ಳಿದ ಹತ್ತಿರ ನಿರು ಕುಡಿಯಲು ಹೋದಾಗ ಎಣ್ಣೆ ಏನೂ ದೋಷವಿದೆ ಎಂದು ಆತನಿಗೆ ಭಾನುವಾಯಿತು, ಅದು ಏನೆಂದು ಆತನಿಗೆ ಸಲಯಾಗಿ ತಿಳಿಯಾಲ್ಲ. ಮರುದಿನ, ಆತನು “ಅದು ಕೇವಲ ನನ್ನ ಉಹಕೆಯರಬೇಕು, ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಪು ಅಷ್ಟೊಂದು ಅಂತಾ ದಂತೆಯೂ ಶಾಂತವಾದಂತೆಯೂ ನನಗೆ ಕಾಣಬು” ಎಂದು ಆತನು ಯೋಜಿಸಿದನು. ಮರುದಿನ ಆತನಿಗೆ ಬಜಿತವಾಯಿತು “ಇದು ಕೇವಲ ನನ್ನ ಉಹಕೆಯಲ್ಲ. ಈ ಹಳ್ಳಿಪು ಒಣಗುತ್ತೀದೆ!”

ಹಳ್ಳಿಪು ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಜಿಕ್ಕಿದ್ದು ಮತ್ತು ಜಿಕ್ಕಿದ್ದು ಆಗುವುದನ್ನೂ ಮತ್ತು ಜಡವಾ ಗುಟ್ಟಿರುವುದನ್ನೂ ಕೊಳಿಯಾದ ಬ್ಯಾಗೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಎಷ್ಟು ಜಿಕ್ಕಿದೆಂದರೆ ಜಿಕ್ಕು ಹಳ್ಳಿಗಳು ಮತ್ತು ಶ್ರಾವಿಗಳ ಅದನ್ನು ಒಣಗ್ಯಾಹೆನೊಂದ ಮಣ್ಣೆ, ಮತ್ತು ಜಿಕ್ಕು ಹೊಂಡದಲ್ಲಿ ನಾಯಿತ್ತಿರುವ ಖಿಣುಗಳು ನೇತಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ, ಅಂತಿಮವಾಗಿ ನಿಂತು ನಾರುತ್ತಿರುವ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಹಸಿಗಳು ಜರುಕು ಜಡ್ಡ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಉಂಡಿದ್ದವು.

ಎಲ್ಲಾ ನಮಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನದೇನು ಎಂದು ಎಲ್ಲಾಯನಿಗೆ ತಿಳಿದುತ್ತಿರಿಲ್ಲ! ಈ ಮಾತನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಗಮನದಿಳಿಷ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಹಳ್ಳಿಪು ಒಣದಾಗುವವರೆಗೂ ಮೂರನೇಯ ಹೆಜ್ಜೆ ಪ್ರಕಳನಲಾಗಿರಿಲ್ಲ. ನೇತಿಯ ವಜನವನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲಿ: “ಆಗ ಯೋಜನೆ ಅವಸಿಗೆ ಇಂತೆಂದನು.”

ಅದು ನಂಜಕೆಯ ಎಂಥಾ ಪರಿಷ್ಕಾರ! ಎಲ್ಲಾಯನ ಮೊದಲ ಪರಿಷ್ಕಾರ “ಒಬ್ಬಂಟಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲು” ಎಂಬುದು. ಆತನ ಎರಡನೇಯ ಪರಿಷ್ಕಾರೆಯು “ಉಜಿತವಲ್ಲವೆನಿಸಿದರೂ ತ್ವಾಯಿಲ್ಲದೇ ವಿಧೇಯನಾಗು.” ಅದು ಬಲು ಕರಿಣಮಯವಾದದ್ದು. ಆತನ ಮೂರನೇಯ ಪರಿಷ್ಕಾರೆಯು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬಲು ಕರಿಣಮಯವಾದದ್ದು: ಆತನು ದೇವರು ಎಣ್ಣೆ ಇರು ಎಂದಿದ್ದಾನೋ ಅಲ್ಲದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತು ದೇವರು ಏನು ಬಯಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೋ ಅದನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಪು ಒಣಗಿದೆ!

ನಿನು ಅಲ್ಲ ಆರಬೇಕಿತ್ತು, ನಿನು ಅಲ್ಲದ್ದಿ ಎಂದು ನಾನು ಬಲ್ಲಿನು. ಒಂದು ನಾಲ್ಕಿನ ಒಳ್ಳೆಯ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು, ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟುದ ದೇಹವನ್ನು, ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಿಲ - ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿ ಒಣಗಿಹೋಗಿದೆ. ನಿಂತು ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತುಕ್ಕನ್ನು ನಿಖಿಂದ ನಾಘ್ಯವಾದಷ್ಟು ಕರ್ತನ ಭಯದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಲಂತಯಿಲ್ಲ ಬೆಳಸುತ್ತೀರೆ ಮತ್ತು ನಿಂತು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲವನವನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದೆಂದು ನೇನಿನುತ್ತೀಲ - ಆದರೆ ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಪು ಬಹುತ್ವೆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಎಲ್ಲಾಯನು ಇದನ್ನು ಮಾಡಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆತನು “ಕರ್ತನೇ ಕೆಲಿತ್ತಾ ಹಳ್ಳಿದ ನಿರು ಯಾಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಿ?” ಎಂದು ಅತ್ತಿರಬೇಕು ನಾವು ಉಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾ. ಕರ್ತನಿಂದ ಬಂದ ಮೊದಲ ಉತ್ತರವು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ್ದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ: “ಎಲ್ಲಾಯ, ನಿನು ಷ್ರಾಂಕಿಸಿದ್ದಿಲಂದ ನಾನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದೆನು.” ವೇದಭಾಗವನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲಿ: “ಹಳ್ಳಿಪು ಒಣಗಿ ಹೊಗಿತ್ತು ಯಾಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಾಯನು ಮತ್ತೆ ಬರಬಾರದೆಂದು ಬಹಳವಾಗಿ ಷ್ರಾಂಕಿಸಿದನು.” ಆ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆಯು ಯಾಕೆ ಜೀಜಲ್ಲ? ಯಾಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಾಯನು ಷ್ರಾಂಕಿಸಿದ್ದಿಲಂದಲೇ (ಯಾಕೆಂಬ 5:17).

ಯಾವಾಗಲೂ ಅಲ್ಲ ಕೆಲ ನಾಲಿ, ನಾವು ನೇನ್ಹಿದ ಲೀತಿಯಲ್ಲ ದೇವರು ಈ ಲೀತಿಯಲ್ಲ ಅತ್ಯಲಿನುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು “ದೇವರೇ ನಮಗೆ ತಾಳೈಯನ್ನು ತೊಡು ಅದರೆ ಬಹಳ ಸಮಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ.” ಅಥವಾ “ನಮಗೆ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ತೊಡು, ಅದರೆ ಬೈಬಿಲನ್ನು ಓದುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ.” ಅಥವಾ “ನನಗೆ ಬಲವನ್ನು ತೊಡು ಅದರೆ ನಾನು ಕಷ್ಟಪಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ನಂಗತಿಗಳ ನಾವು ಯೋಜಿಸಿದ ಲೀತಿಯಲ್ಲ ಯಾವಾಗಲೂ ನಂಭಬಿಸಲಾರವು. ದೇವರ ಮಾರ್ಗಗಳ ನಮ್ಮ ಮಾರ್ಗಗಳ್ಲ.

ಅಂತಹ ವಿಷಯದ ದೇವರ ನಂಭಾರಣ ಉತ್ತರವು ಹೀಗಿರಬಹುದು: ನಿಂತು ನಿಳ್ಳಿಸಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇದು ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಹೆಚ್ಚೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಇರುವ ಸಮಯವಾಗಿದೆ. ಜಿಂತಿನಬೇಡ; ನನ್ನನ್ನು ನಂಬು. ಎಲ್ಲವೂ ನಲಿಯಾಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಜಾರೆಹ್ತಾದಲ್ಲ ದೇವರು ನೀರನ್ನು ಯಾಕೆ ನಿಳ್ಳಿಸಿದನು (17:8-16)

ಇದು ನಮ್ಮನ್ನು ಚೆಂದಭಾಗದ ಮೂರನೆಯ ಭಾಗಕ್ಕೆ ತರುವಂತದ್ದಾಗಿದ್ದು (1 ಅರನು 17:8-16) ನಾವು ಈ ಲೀತಿ ಹೇಜಾದದ್ದು, “ಜಾರೆಹ್ತಾದಲ್ಲ ದೇವರು ನಿಂತನ್ನು ಯಾಕೆ ನಿಳ್ಳಿಸಿದನು?”

“ಆಗ ಯೋಜನೆ ಅವಸಿಗೆ ನಿಂತು ಇಲ್ಲಿಂದ ಜೀಡೋನ್ಯಾರ ಜಾರೆಹ್ತಾ ಅಲಾಲಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲ ಹಾಸಿನು. ನಿನ್ನನ್ನು ನಾಕಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಒಬ್ಬ ಬಿಧಿಗೆ ಅಜ್ಞಾಹಿಸಿದ್ದೇನೆ ಅಂದನು” (ಪಜನಗಳ 8, 9).

ಈ ನಾಲಿ ದೇವರೇಂದಿಗೆ ಉಹಾತ್ತುಕೆ ನಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಶೋಧನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ನಿಂತೆ ಅಂತಹ ನಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಉಹಾಹಿಸಿಕೊಂಡು ದೇವರೇಂದನೆ ನಿಂತು ಹೊಂದಿರಬಹುದಾದ ನಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅಶಿಸುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮನದಲ್ಲ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿ:

(1) ದೇವರಿಗೆ ಎಂಬುದನು ಅರಸನ ಬಳಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೊರಣಬೇಕು ಅಥವಾ ಹೋಗಿ ನಾರಬೇಕು ಎನ್ನುವದೂ ಇನ್ನೂ ಇಮಾನಿಸಿದೆ: ಎಂಬುದನು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕೆ ಸ್ವಂತ ಆಶಿ ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು. (2) ಪೂರ್ವಕ್ಕಿಂತ ಅಂತಿ ಅನಾಪ್ಯಾಷಿಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಅವನು ಹೋಗುವುದು ದೇವರಿಗೆ ಬೇಕಿರಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅನಾಪ್ಯಾಷಿಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ದಾಟಿ ಎಪ್ಪತ್ತೆಯು ಅಥವಾ ನೂರು ಮೈಲ್ ಕೆಳಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಎಂಬುದನು ಹೋಗಿ ಬೇಕೆಂದು ಅತನು ಬಯಿಸುವವನಾಗಿದ್ದನು. (3) ನೇರವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಇನ್ನೂಯೆಲ್ಲರೂ ಹೊಯಿಸಿಕ ಹಣ್ಣಬಳಳನ ಜಿಕ್ಕಿದ್ದಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಿರುದ ಜಾರೆಹ್ತಾಕ್ಕೆ ಅತನು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ಬಯಿಸಿದ್ದನು. ಇದು ಇಂಜಿಲಲ್ಲಿ ನಿಖಿಲಸಿದಂತೆ ನಾಮಾನ್ಯವಾದ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿತ್ತು! (4) ಎಂಬುದನು ಬಿಷಯವಂತನ ಅಕಲ್ಲಾದಕರವಾದ ಮನಯಲ್ಲ ಹಾಸಿನಲು ಏಹಾಂತ ಮಾಡಿದನು.

ಈ ನಂಗತಿಗಳನ್ನು ಒಷ್ಣಗ್ರಾಮ ಇಡಿಲ, ಮತ್ತು ಇಲ್ಲ ನಿಮಗೆ “ಯಾಕೆ?” ಅಂಶ ಅವಕಾಶಗಳಿಗೆ. ಹಾಗಿದ್ದದೇ ಆದರೇ, ಉತ್ತರವು ನಮಗೆ ತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತದೆ: “ನನ್ನ ಮಾರ್ಗಗಳ ನಿನ್ನ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲ!”

ಅಂತಹ ವಿಷಯದ ಹೊರಟು ಜಾರೆಹ್ತಾದ ಉರಬಾಗಿಂತ ನಿಖಿಲಸಿದಂತೆ “ಅವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಜಾರೆಹ್ತಾದ ಉರಬಾಗಿಂತ ನಿಖಿಲಸಿದ್ದೆ ಬಂದನು” (ಪಜನ 10).

“ಅವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಜಾರೆಹ್ತಾದ ಉರಬಾಗಿಂತ ನಿಖಿಲಸಿದ್ದೆ ಬಂದನು”

ಇಂದ್ರಿಯಿನ ಏಳು ಹದಗಳಲ್ಲ ಎಷ್ಟುಂದು ಸಂಗತಿಗಳು ಅಡಗಿವೆ! ಈ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲಾಯನು ಅನೇಕ ದಿನಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಪ್ರಯಾಣದ್ವಾರಾ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಆತನನ್ನು ಹುಡುತುವಂತಹರೂ ಆತನು ಬಲು ಭಯರಸ್ತನೂ ದ್ವೇಷಿಸಲ್ಪಡುವ ಜೀವಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಆತನು ಸುಲಭ ವಾಗಿ ಗುರ್ತಿಸಲ್ಪಡುವಂತಹನೂ ಆಗಿರ್ದನು ನೂರಿನ ಪ್ರಕರತೆಯನ್ನು ದಿನದಿಂದ ತಗ್ಗಿಸದಂತಿರುವ, ಕಜ್ಞಣದಂತೆ ಕಲಣವಾದ ಭಂಬಿಯ ಜೋತೆ, ದೊಡ್ಡ ಕೊರಕುಲಗಳಿಂದ ತುಂಜಿದರಿಳ್ಳ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಣ್ಣಿಯಿಲ್ಲ ಧಾರು ಏಳುತ್ತಿರುವುದರಿಳ್ಳ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಪ್ರಯಾಣವು ಇದಾಗಿತ್ತು, ನಸ್ತಿಗಳೇ ಇಲ್ಲದ ಭಂಬಿಯನ್ನು ನತ್ತೆ ಶ್ರಾವಿಗಳ ಒಬಗಿದ ಶರ್ವಗಳು ಜಿಳ್ಳಿಚಿದ ಎಲ್ಲವುಗಳ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಆತನು ದಾಖಲೋಗೆ ಬೇಕಿತ್ತು, ಎಲ್ಲಾಯನು ತನ್ನ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ಮನೆಗಳನ್ನು ಹಾದುಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮತ್ತು ನಿರಾದಿಸಿದ ಮಕ್ಕಳ ಅಳವಿಗೆ ಆತನು ಎದುರಾಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ಎಲ್ಲವುಗಳು, “ಅವನ ಅಲ್ಲಂದ ಹೊರಮು ಜಾರೆಹ್ತಾದ ಉರಬಾಗಿಳಿನ ನಬ್ಬಿಷಕ್ಕೆ ಬಂದನು” ಎಂಬ ಏಳು ಮಾತಿನಲ್ಲ ಅಡಗಿವೆ.

ಅಂತೂ ಈ ಕಲಣವಾದ ಪ್ರಯಾಣವು ಸಂಕ್ರಾಂತಿವಾಯಾತ ಮತ್ತು ಆತನು ಜಾರೆಹ್ತಾಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಅದು ಆತನು ಉಹಿಸಿದ್ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಷ್ಟದಾಗಿತ್ತು ದೇವರು ಜಾರೆಹ್ತಾದಲ್ಲಿಯೂ ಸಿರಾಸ್ತ ಸಿಲ್ಲಿಸಿಜ್ಞಿದ್ದನು (ಗಮಸಿಸಿ ವಜನ 14)!

ಆತನು ನೋಡಿದ ಹೊದಲ ಸಂಗತಿಯಿಂದರೆ ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ದೇವರು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿದ ಬಿಧಯೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದು. ಅವಕೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು? ಅವಕು ತನಗಾಗಿ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮಗನಿಗಾಗಿ ತೋನೆಯ ಒಂದು ಉಛವನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಣಿಗೆಯನ್ನು ಅಲನುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈ ಬಿಧವೇ ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ; ಅವಕು ಅತಿ ಬರದ ಹಲಸ್ತಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಳು! ದೇವರ ಮಾರ್ಗಗಳು ನಮ್ಮ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲ!

ಉಳಿದ ಕಥೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾಯನು ಅವಜಿಗೆ ತುಂಡಿಯಲು ಒಂದು ತುಂಜಿಗೆ ನಿರಾಸ್ಯ ಕೆಳಿತ್ತಾನೆ ಅದನ್ನು ತರಲೆಂದು ಅವಕು ತರುಗಿದಾಗ, ಆತನು ಅವಜಿಗೆ “ಅವಕು ಅದನ್ನು ಅವನೆಡನೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗೆ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ ದೇವರಾದ ಯೆಹೋವನು ನಿನಗೆ ನಾನು ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಳೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವವರಿಗೆ ನಿನ್ನ ಮಂಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಹಿಂಸ್ಯ ತೀರುವುದಿಲ್ಲ, ಹೊಗೆಯಲ್ಲಿರುವ ಎಣ್ಣಿಯು ಮುಗಿದು ಹೋಗುವಿಲ್ಲ” (ವಜನ 14). ದೇವರು ಹೇಳಿವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಲಿಯಾಗಿ ಇದೇ ತೀರುತ್ತಿರುವುದು ನಂಭಬಿಸಿತು.

ದೇವರು ಜಾರೆಹ್ತಾದಲ್ಲಿನ ಸಿರಾಸ್ತ ಏಕ ಸಿಲ್ಲಿಸಿದನು?

ಈ ಕಾರಣಗಳರುವುದರಿಳ್ಳ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ: (1) ಯಾಕೆಂದರೆ ಇಸ್ತಾಯೀಲ್ಯ ಲಿಗೆ ಕಷ್ಟಗಳ ಮೂಲತಃವಾಗಿ ಉತ್ತರದಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಅವರೂ ನಿಂತೆ ಸಂಕಂಪಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕೆಂದು ಇವು ಇಲಂಸಲ್ಪಣಿದ್ದವು, (2) ಎಲ್ಲಾಯನು ಮೇಲೆ ಒತ್ತುಡಿಗಳನ್ನು ಸಿರಂತರವಾಗಿ ತರುವುದರ ಮೂಲಕ ಆತನು ದೇವರನ್ನೇ ಸಂಕ್ರಾಂತಿವಾಗಿ ಅಲತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಮತ್ತು (3) ಅ ಬಡ ಬಿಧವೇ ಯೆಹೋವನೆಬ್ಬನೇ ಸಿಜಬಾದ ದೇವರ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದಲಿಂದಲೇ.

ಮುತ್ತಾಯ

ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲ ಏನೇ ಸಂಭಬಿಸಿದರೂ ಕೂಡಾ ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಮರೆತು ಜಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರೆ ಆತನು ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮನ್ನು ತೀರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ತಡೆಗೆ ಗಮನಹಳನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಪೂರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಹೇಣಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಲಯುವದು ಎಂಥ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲವೇ.

ಕೆಲನಾಲ ಯೆಶಾಯ 49:14ರಲ್ಲಿನ “ಯೆಹೋವನು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೈಜಣಿದ್ದಾನೆ, ಆತನು

ನನ್ನನ್ನ ಮರೆತಿದ್ದಾನಲ್ಲ.” ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅನುಭಬಿಸುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮುಂದಿನ ಎರಡು ಪಜನಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ ಕೇಳುವುದು ಸಮಗೆ ಅವಶ್ಯವಿದೆ:

“ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸು ತಾನು ಹೇತು ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆಯಡಿ ತನ್ನ ಚೋಲೆ ಕೂನನ್ನು ಮರೆತಾಳಿ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಮರೆತಾಳಿ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮರೆಯಿ. ಇನ್ನೊಂದು ನನ್ನ ಅಂಗೀಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಜಿಪಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನ ಹೌಜಗೊಳಿಗಳ ನದಾ ನನ್ನ ಕಳ್ಳಿದುಲನಾಲ್ಲವೇ” (ಪಜನಗಳ 15, 16).

“ನನ್ನ ಅಂಗೀಯಂತೆ ನಾನು ಇದನ್ನು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ” ಎಂಬುಪುರಾತನ್ನಾವು ಬಿವರಣೆಯನ್ನು ಹಡೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ದೇವರು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ “ನಾನು ನನ್ನ ಅಂಗೀಯನ್ನು ಬಲ್ಲ ಹಾಗೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಲ್ಲಿನು. ನಿನ್ನ ನಹಾ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿ, ಮತ್ತು ನಾನೆಂದಿಗೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಮರೆಯಿನು!”

ಎಂಬುದನ್ನು ಅನುಭವದಿಂದ ನಾವು ತೆಲಪಾರಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲ ಕಾಪಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ:

(1) ನಿನ್ನ ತಿಳಿಯಿದಿದ್ದಾಗ್ನು ಕೂಡಾ ದೇವರಿಗೆ ಬಿಧೀಯನಾಗು.

(2) ನಿನ್ನ ನಂಭೂಟಾಣವಾಗಿ ಅಭಿವ್ಯಾಪಾದಿಕೆಳಾಳ್ಳಿದಿದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡಾ ದೇವರಾತ್ಮಕಿಂಬಿದು.

(3) ನಿನ್ನ ಏನನ್ನು ಹೊಂದಾರುವಿ ಎಂಬುದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯಿದಿದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡ, ನಿನ್ನ ಹೊಂದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ನೊನ್ನಾತ್ಮ ಹೇಳಿ. ದೇವರು ನಿನ್ನ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಮತ್ತು ಅತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿನುವರ್ತರ “(ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ) ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತವೆ” (ರೋಮಾತ್ತರ 8:28).

ಇಹಳ್ಳಿಗಳು

‘ಇದು ಇತ್ತಿಯ ಹಡವಾದ (“ravens”) “ಕಾರೆ” ಎಂಬುದರ ಭಾಷಾಂತರವೇಂಬ ಅಥವಾ ಮಾನವನ ನಿಯೋಗಿಗಳಾದಂತಹ “ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು” “ಅರಜಯಸ್ತರ” ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಂತಹ ಹಡವಾಗಿದೆಯೋ ಎಂಬುದರಾಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಇನ್ನಾಳ್ಳಿಳಾಯಗಳಿವೆ. ನಾವು ತಿಳಿದ ಶ್ರುತಾರ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷಾಂತರಗಳು (“ravens”) “ಕಾರೆ” ಎಂದೇ ಇವೆ. ಎಂಬುದು ಕಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾದ ಸಂಗತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಯಾರಾದರು ಒಷ್ಣಪುರಾದರೆ ಅದು ಇತ್ತಿಯ ಭಾಷಾಂತರ ಹಡವಾದ (“ravens”) “ಕಾರೆ” ಎಂಬುದರಾಲ್ಲಿದೆ ಮತ್ತೇನಿಲ್ಲ. ²ಜಿರಹಳಿಸಿತವಾದ ಸ್ಥಾಯಿ ಅಕಾರ ಒಬಗಿನುವರ್ವಲಿಗೆ ನಮಾನವಾದ್ದು. ³ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ “ಯೋಽರ್ವಣ ಹೊಳಿಯ ಮುಂಜನಾಲ್ಲದೆ” ಎಂದಿದೆ. ಹಳೆಯಬಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಾಮಾನ್ಯವಾದ ಇದು “ಯೋಽರ್ವಣಿನ ಶೂವರದಲ್ಲ” ಎಂಬಭಾಷಣನ್ನು ತೆಗುತ್ತದೆ. ಹಂಡಿತರ ಈ ಸ್ಥಾಯಿ ಬಾಗೆ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಬರಹಗಾರರು ಹೇಳಿ ಉಪಂತೆ ಇದು “ಮೃತ್ಯು ಸಮುದ್ರದ ಲಾತುರದಿಂದ ಕೆಲವು ಮೃಲಯಾಲ್ಲದೆ” ಮತ್ತು ಅದು “ಯೋಽರ್ವಣಿನ ಹಕ್ಕಿದುದಲ್ಲ ಹಲಿಯತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಜಾತಿದ ರೂಪರೇಖೆ

ಪರಿಚಯ

I. ದೇವರು ಇನ್ನಾಯೇಣಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯ ಯಾಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು (17:1)?

A. ಇನ್ನಾಯೇಣಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ನಂಭಬಿಸಿತೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪುನರಾವಲೋಕಿಸಿವೆ.

1. ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡದಲ್ಲಿನ ಎಜ್ಞಿಲಕೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲ. 7:1-6ರಲ್ಲ ಅನ್ಯದೇಶಗಳಿಂದನೆ ಬಿಬಾಹ ನಂಬಂಧವನ್ನು ಇಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು.

- ಅಹಾಬನು ಈ ಎಜ್ಜಲಕೆಯತ್ತೆ ಗಮನಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಯಾಕೆಂದರೆ ಅಹಾಬನ ಪರವಾಗಿ ಇಜೆಬೀಲಾಳ ಇರುವುದಲಿಂದ.
2. ತನ್ನ ಗದಲಕೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡವಲಿಗೆ ದೇವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ? ಅರಸು 17:1. “ವಣಗಳು” ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲಿ; ಮೂರುವರೆ ವಣಗಳ ವರೆಗೆ ಮತ್ತೆಯು ಬರುವುದಿಲ್ಲ (ಲಾಕ 4:25; ಯಾಕೋಬ 5:17).
- B. ದೇವರು ಇಸ್ತಾಯೇಲನಿಂಬಿನ ನಿರ್ಣಯ ಯಾಕೆ ನಿಷ್ಠಿಸಿದನು?
1. ದೇವರ ಎಜ್ಜಲಕೆಯ (ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡ 7) ಹಿಂಬಾಳನು (ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡ 11:16, 17). ಎಂಬುದನು ಮತ್ತೆಯು ಬಾರದಂತೆ ಶ್ರಾಂತಿಸಿದನು (ಯಾಕೋಬ 5:17). ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡ 11ರಲ್ಲಿ ದೇವರು ಯಾವ ಎಜ್ಜಲಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತುರಾವೆ ಗಳಿಂದ ಎಂಬುದನು ದೇವರಿಗೆ ಶ್ರಾಂತಿಸಿದನು.
  2. “ಯಾಕೆ?” ಎಂಬ ತುಕ್ಕಿಗೆ ದೇವರು ಉತ್ತರಿಸಬಹುದು:
    - a. “ಜನರು ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಅಭಿಧೇಯರಾದ ಕಾರಣ ಅವರು ಈ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಅಹರಾಗಿದ್ದಾರೆ.”
    - b. “ನನ್ನ ನಂಬಿಗಳನ್ನಾದ ಸೇವಕನು ಸಚಕಳಿಯಿಂದ ಶ್ರಾಂತಿಸಿದ ಕಾರಣ.”
    - c. “ನಾನೇ ದೇವರೆಂದು ತೊಲಿಸುವ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ; ನನ್ನ ಜನರು ತಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎಣ ತಪ್ಪಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ತೊಲಿಸಲೀಂದು ಮತ್ತು ಅವರು ಹಜ್ಞಾತ್ತರಹಪಡಬೇಕು ಮತ್ತು ನನ್ನದೇಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಬೇಕು ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ.”
- II. ದೇವರು ಕೆಲ್ಲಾರ್ಥ ಹಳ್ಳಿದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯ ಯಾಕೆ ನಿಷ್ಠಿಸಿದನು (17:2-7)?
- A. ಅಹಾಬನಿಗೆ ಎಜ್ಜಲಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಸಂತರ, ದೇವರು ತನ್ನ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿನ ಎರಡನೆಯ ಹೆಚ್ಚಿಯನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಪೂಡಿದನು.
1. ಎಂಬುದನಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವದು ಒಂದು ಹೆಚ್ಚೆ ಒಂದೇ ನಾಲಿಯಂತೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟತ್ತ.
  2. ಎರಡನೆಯ ಹೆಚ್ಚಿಯು ಅನಿಲಳ್ಳಿತವಾದದ್ದು: “ಕೆಲ್ಲಾರ್ಥ ಹಳ್ಳಿದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳ” (ಪಜನಗಳ 3, 4).
  3. ಎಂಬುದನು ದೇವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಿದನು (ಪಜನಗಳ 5, 6).
    - a. “ಕೆಲ್ಲಾರ್ಥ” ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥವು “ಕಡಿಮ ಹಾಕು” ಅಥವಾ “ಬೀರೆಯಾಗು” ಒಂದು ವಣ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯ ಹಳ್ಳಿದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದರ ಮೂಲಕ ಎಂಬುದನು ಇರಲಿಂದ ಬೀರೆಯಾಗಲ್ಪಟ್ಟನು!
    - b. ಈ ನಮಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾರಹಿತನಾಗಿರುವುದು ಎಂಬುದನಿಗೆ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿತ್ತು.
- B. ನಂತರದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಕೆಲ್ಲಾರ್ಥದಲ್ಲಿನ ನಿರ್ಣಯ ನಿಷ್ಠಿಸಿದನು?
1. ಎಂಬುದನು ದೇವರು ಅವನು ಎಜ್ಜಿರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದನೇಂ ಅಲ್ಲದ್ದನು, ಆದರೆ ನಿರ್ಲಿಪಿಯಾಗಿತ್ತು! (ಪಜನ 7).
  2. ದೇವರು ಕೆಲ್ಲಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯ ಯಾಕೆ ನಿಷ್ಠಿಸಿದನು?

- a. ಎಲ್ಲಾಯನು ಹೃತಿಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿದೆ (ಪಜನ 7; ಯಾಕೆಂಬ 5:17).
ಕೆಲ ನಾಲ ನಾಪು ಸೆಸೆಸಿರದ ಲೀಕೆಯಲ್ಲ ದೇವರು ನಮ್ಮ ತ್ರಿಖಣಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ.
- b. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದು ಎರಡನೇಯ ಹೆಚ್ಚಿಯ ಸಮಯವಾಗಿತ್ತು, ನಮಗೆ ದೇವರಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿನ ಆತನ ಯೋಜನೆಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವುದನ್ನು ಕೆಲವುವದು ಅವಶ್ಯಬಿಡೆ.

III. ದೇವರು ಜಾರೆಹಾಡಲ್ಲ ನಿರನ್ನ ಯಾಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು (17:8-16)?

- A. ದೇವರು ಎಲ್ಲಾಯನಿಗೆ ಜಾರೆಹಾಕ್ಕೆ ಹೊಳೆಲು ತಿಳಿಸಿದನು (ಪಜನಗಳ 8, 9).

1. ಜಾರೆಹಾಕ್ಕೆ ಉತ್ತರದ ಇನ್ನಾಯೇಲಾನ ಫೋರ್ಮಾಯನಿಕ ಹಟ್ಟಣದಲ್ಲಿನ ಜಿಕ್ಕಾದ ನಮ್ಮದ್ದ ತೀರದ ಒಂದು ಉರಾಗಿತ್ತು, ಇದು ಎಲ್ಲಾಯನು ಇರುವ ಸ್ಥಳದ ಕೆಲಾನ್ಯಾದಿಂದ 75 ಲಂದ 100 ಮೈಲ್ ಅಂತರದಲ್ಲಿದ್ದು ಬರಹಿಡಿತ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ದಾಧಿ ಇತ್ತು, ಎಲ್ಲಾಯನು ಇನ್ನಾಗೆ ಇರುಗಿ ಕೆಳದಜ್ಞಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಆತನು ವಿಧವೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲ ಚಾಸಿಸಿದನು.
  2. ಎಲ್ಲಾಯನು ಹೊಗೆ ತ್ರಿತ್ಯಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಯೂ ನಿರು ನಿಂತುಹೊಳಿತ್ತು.
- B. ಎಲ್ಲಾಯನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿದಾಗ ಅಲ್ಲಾಯೂ ನಿರು ನಿಂತುಹೊಳಿತ್ತು.
1. ಆತನು ಯಾರ ಜೊತೆ ವಾಸಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದನೇ ಆ ವಿಧವೆ ಬರದಿಂದ ನಾಯುತ್ತಿದ್ದಬಳಿ!
  2. ದೇವರು ಜಾರೆಹಾಡಲ್ಲಿನ ನಿರನ್ನ ಯಾಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು?
    - a. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇನ್ನಾಯೇಲ್ಲಿಗೆ ಕಷ್ಟಗಳ ಮೂಲತಹವಾಗಿ ಉತ್ತರದಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಅವರೂ ನಹ ಈ ನಂತರಗಳನ್ನು ಏದುಲಿನಬೇಕೆಂದು ಇಲನಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದವರು.
    - b. ಎಲ್ಲಾಯನ ಮೇಲೆ ಒತ್ತುಡಗಳನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ತರುವುದರ ಮೂಲಕ ಆತನು ದೇವರನ್ನೇ ನಂತರಾಣವಾಗಿ ಅತಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಬೇಕು.
    - c. ಆ ಬಡ ವಿಧವೆಗೆ ಯಿಹೋವಾವನೊಬ್ಬನೇ ನಿಜವಾದ ದೇವರು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾದಲ್ಲಿದೆ.

ಮುಕ್ತಾಯ

- A. ನಮ್ಮ ಜೀವಿತದಲ್ಲ ನಂಭಿನುವ ನಂಗತಿಗಳ ಮೂಲಕ ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಮರುಪುಜಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಎಂದಲ್ಲ ಆದರೆ ಆತನು ಇನ್ನಾಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿನುತ್ತಾನೆ ನಮಗೆ ಒದಗಿನುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಅಲಿವಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ಮಹತ್ವದದ್ದಾಗಿದೆ (ಯೆಶಾಯ 49:14-16)!
- B. 1 ಅರನು 17:1-15ರಲ್ಲ ಕೆಲತ್ತಿಷ್ಟ ಹಾರಗಳಿಂದ:
1. ನಿನು ತಿಳಿಯಿದಿದ್ದಾಗ್ಯಾ ಕೂಡಾ ದೇವಲಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗು.
  2. ನಿನು ನಂತರಾಣವಾಗಿ ಅಥವಾಡಿಕೊಳ್ಳಿದಿದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡಾ ದೇವರಲ್ಲ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡು.
  3. ನಿನೆನನೆನ್ನೂ ಹೊಂದಬಾಯಿ ಎಂಬುದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡಾ, ನಿನು ಹೊಂದಿರುವುತ್ತಾಗಿ ದೇವಲಿಗೆ ನೋಡುತ್ತ ಹೇಳ.